

MOĆ REZONANCIJE LJUDSKE STANICE

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Danas ću razmotriti osnovu naše materijalne strukture – stanicu i njezin potencijal. Tema je zanimljiva i nadasve poučna, te uživam dok ju iznosim, što ćete nadam se i vi čitajući retke koji slijede..., a moguće je i da samo vidim sve ružičasto, jer sam na godišnjem odmoru

Uvod

U zadnjih šest nastavaka bavio sam se vibracijom sagledanom iz više aspekata. Njom kao prvim i ustvari jedinim očitovanjem Božanskog, koje daje oblik svemu stvorenom. Njom kao izvoru naših ideja i misli. Njom kao primarnim okolišem u kojem egzistiramo, a time i neizbježnom primarnom ekologijom (ekologijom misli), kojom se prvenstveno trebamo baviti da bi nam život uopće sličio na nešto poželjno. Danas ću razmotriti osnovu naše materijalne strukture – stanicu i njezin potencijal. Tema je zanimljiva i nadasve poučna, te uživam dok ju iznosim, što ćete nadam se i vi čitajući retke koji slijede..., a moguće je i da samo vidim sve ružičasto, jer sam na godišnjem odmoru. Svejedno ako je i tako, želim vam da se osjećate kao ja sada.

O ljudskoj stanici

Već sam u prijašnjim nastavcima pojasnio odnos svijesti i jednostaničnih odnosno višestaničnih organizama, i to na primjeru jednostavnih morskih organizama i spužve koja se sastoji iz tih istih jednostaničnih bića, ali koji vođeni višim nivoom osviještenosti grade zajedničku zaštitu i

koordiniranom suradnjom pokreću dramatično veće količine vode kroz svoju okolinu, te se tako lakše hrane i opstaju. Ta sićušna bića koja su u svrhu pokusa bila ekstrahirana iz njihove nastambe, spontano su se ponovno počela okupljati na jedno mjesto nastavivši rad. Iz primjera je vidljivo da su ti jednostanični organizmi uspjeli ostvariti viši nivo svjesnosti, odnosno da se kroz njih očituje kompleksniji duhovni kod nego li kod onih koji rade samostalno. Iz istog proizlazi činjenica da više duhovne vibracije ili kompleksnije duše uvijek navode pojedince u osviještenu povezanost, suradnju i pomirbu. Što je nivo svjesnosti viši, to je i širina te povezanosti i svijesti o njoj veća, pa možemo reći da je najviši nivo te duhovne osviještenosti, a time i manifestacije duha kroz materiju poimanje povezanosti sa svime, odnosno sa cijelim univerzumom i samim Bogom. Naravno, ovaj nivo ovisi o tome koju količinu vibracija u ovu realnost može svaka formirana cjelina provući kroz svoj sustav, a to opet ovisi o mogućnosti rezonancije svake pojedine jedinice koja tvori tu istu cjelinu. U slučaju čovjeka to je svaka pojedina stanica organizma. Ljudska stanica kao i svaka druga,

sastoji se od polupropusne opne ili semipermeabilne membrane i citoplazme, staničnog sadržaja, koji je u sredini gušći i čini tvorbu koju zovemo jezgra. U jezgri je pohranjen stanični genetski materijal. Cijelom građom prevladava tekući kristal zvan voda, koji čini 75% strukture skoro svake stanice. Stanica je poput prijemnika i zvučnika koji konstantno vibrira titrajima koje može dokučiti i reproducira ih u ovu realnost zvanu život. Mogućnost vibracija ograničena je gustoćom staničnog materijala, napetošću koja vlada u membrani i emotivnim stanjima koja uvjetuju prije navedene faktore, a utječu na ponašanje naše genetske strukture iz koje proizlazi kvaliteta bjelančevina u našem tijelu. Povezanost gena i emocija tek će biti istražena. Uglavnom, svaki gen pod utjecajem emocija, a ovisno o karakternom tipu kojih po Jungu ima četiri, može uvjetovati četiri osnovna oblika manifestacije bjelančevina. Istraživanje ljudskih gena je to i potvrdilo. Prvotna procjena je bila da ljudski genom sadrži najmanje 100.000 gena, no najnoviji rezultati prilično točno dolaze do brojke oko 20-25.000. Čak neke biljke iz porodice gorušica kao npr. *Arabidopsis* sadrže sigurnih 27.000

gena. Vođeni ovim podatkom, mogli bismo olako zaključiti da su te biljke biološki složenije i samim time savršenije nego li sam čovjek. No to nije istina jer čovjekovi geni mogu svaku bjelančevinu očitovati u četiri različite kvalitete, pa to mijenja računicu na brojku od 100-120.000 osnovnih varijanti, koliko je u početnim procjenama bilo i očekivano.

Dakle, naše stanice koje su u svojoj biti, a gledane pojedinačno, jedno-stanični organizmi, mogu vođene čuvstvima biti manifestirane u 4 osnovne i 256 daljnjih podvarijanti te beskonačan broj konačnih kombinacija, pa time i kvaliteta.

Jednostavni organizmi i izdvojene stanice zbog pomanjkanja emotivne palete to ne mogu. A to nas navodi na zaključak da je ljudska stanica stvorena s ciljem da prihvati najviše kodove dugovnih vibracija, koji tvore ono što zovemo ljudska duša. Same stanice su stvorene upravo od te ljudske duše koja je naše počelo, a kako bi se ona sama kroz njih mogla očitovati u materijalno. Čuvstva koja sam prije spominjao su pomoćna i selektivna stanja koja nas razvrstavaju na duhovnoj evolucijskoj skali, tako da iako su svi ljudi isti, oni koji se više boje vode siromašniji duhovni život, dok oni koji nesebično „vole“ bogatiji. Ta činjenica je zakonitost koja prožima sve stvoreno, a smisao čovjekove pojavnosti, njegovog života i opstanka podređen je toj zakonitosti. Čovjek je naoko zarobljen u tijelu, jer se u svojem neznanju i krivom poimanju s njime poistovjetio, ali istina je upravo suprotna. Čovjek svojim tijelom sazdanim od bilijuna stanica koje surađuju, može vibrirati najvišim frekvencijama koje je moguće transformirati i reproducirati kroz materiju i time se upravo čovjeku pruža beskrajn horizont za širenje percepcije i spoznaje.

Primjer 1: Gdje se najbolje gleda nogometna utakmica? Pa kod kuće na velikom ekranu u okruženju voljenih, koji vas neće napasti jer im rezultat utakmice ne odgovara. Ono što vam promakne bude na ekranu sporo

ponovljeno, tako da vidite apsolutno sve, a da se niste pomakli iz fotelje. Isto to nudi ljudska stanica. Ona daje mogućnost da udružena sa ostalim stanicama u našem tijelu rezonira sa cijelom paletom vibracijama u svemiru, koje onda unutar naše svijesti stvaraju sliku o tom istom svemiru. Ne trebamo se pretjerano kretati da bismo doživjeli sveobuhvatnost života. Mi smo zamišljeni takvim da u svakom trenutku tu sveobuhvatnost možemo osjećati, spoznati, na specifičan način vidjeti i živjeti. Granica je tamo gdje ju mi postavimo!

Mi smo u svojoj biti jedna ogromna dinamična memorija, po kojoj naš um trajno traži rješenja i odgovore na sva pitanja

Primjer 2: Jeste li primijetili da ste podložni navikama? Da uvijek slušate istu glazbu, radio-postaju ili gledate isto iz ponude TV programa? Da čitate sličnu literaturu, jedete istu hranu i ljetujete u istom mjestu? Većinom toga niste zadovoljni? Zašto? Pa, ono čime se ne bavite za vas i ne postoji! Ako se ustrajno ne fokusirate na svoju neograničenost i Božansku prirodu, teško da ćete ju osjećati na dnevnom nivou. Ako se dnevno ne bavimo Bogom, vjerojatno ćemo imati osjećaj da nas je zaboravio, da je tamo negdje, ali ne u nama itd.

Zaključak

Kako bi naše stanice obavile svoju funkciju prijemnika, surađivale i transformirale kroz nas najviše vibracije, one kao i svaki složeni ustroj trebaju određene radne uvjete, koje ću iznijeti u nekoliko kratkih pravila:

1. Što je manje straha, to je viša opća vibracija organizma.
2. Što je stanična struktura opuštenija, a što ovisi o stilu života,

odnosno o mislima, emocijama, prehrani i zdravlju, to će paleta vibracija definiranih kroz nju biti viša i šira.

3. Što više i redovitije budemo usmjeravali pažnju na našu neograničenost i Božansko, to ćemo izgraditi više svjesnosti i dulje periode imati osjećaj povezanosti sa svime i Bogom.

Alat za ova postignuća je pripremljen od naše duše. On je tijelo sazdano od jedinstvene stanične strukture u kojoj je pohranjena povijest i ideje o budućnosti cijelog svemira. Mi smo u svojoj biti jedna ogromna dinamična memorija, po kojoj naš um trajno traži rješenja i odgovore na sva pitanja. Problem je u tome što nam njegova nepotpuna analitičnost u sprezi sa egoizmom daje osjećaj da smo mi, a ne stvoritelj, generator vlastitog života. Ukoliko um uspijemo premjestiti sa mjesta vladara na pripadajuće mu mjesto pomoćnika, a emocionalnu strukturu pročistimo od strahova, u životu će nam se u potpunosti i lako očitovati naša prava priroda.

O autoru

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U slijedećem broju: Molitva
Sve do sada objavljene članke autora kolumne moguće je pronaći na www.anamo.hr . ●